

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- Χρόνους με την παράξενον ἤμην, νομίζω, δύο,
ἄθλιβος, ἀνενόχλητος, ποθοαμεριμνημένος·
καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν, φίλε μου, τοῦ διχρόνου,
2305 τῆς εἰμαρμένης τὸ ἄστατον κατ' ἔδικοῦ μου ἐκλώστην,
ἢ κλωθομυριομπόδιστος ἐγύρισεν τὸν χρόνον,
ἢ τύχη μου ἢ κακόβουλος ἦλθεν κατ' ἔδικοῦ μου.
Μίαν ἡμέραν βούλομαι νὰ ἔβγω εἰς τὸ κυνήγιν,
f. 89^v ἐγὼ καὶ ἡ | παράξενος ἢ ἐρωτικὴ Ροδάμνη
2310 με ἄρχοντας, με ἄρχόντισσας, σχεδὸν οἱ πάντες ἦλθαν
τὸ νὰ παραδιαβάσωμεν καὶ νὰ χαροῦμεν τάχα.
Ὅμως ἐμεῖς οἱ δύο μας με τ' ἄρχοντόπουλά μας
ἐξέβημεν παράμερα τάχα νὰ κυνηγοῦμεν.
Συναπαντῶ πραγματευτὴν ἀνάμεσα τοῦ κάμπου
2315 ἄλογα νὰ ἔχη περισσὰ καὶ ἀνθρώπους μετ' ἐκεῖνον
καὶ γραίαν γυναῖκα, φίλε μου, νὰ κάθεται εἰς καμήλιν.
Καὶ πάλιν ὁ πραγματευτὴς ἔρκεται πρὸς ἐμένα
καὶ προσκυνᾷ τιμητικὰ με πᾶσαν δουλοσύνην.
Λέγω τον: «Τίς εἶσαι, ἄνθρωπε, καὶ πόθεν ὑπαγαίνεις;»
f. 90^r
2320 Λέγει: «Πραγματευτὴς εἶμαι ἀπὸ τὴν Βα | βυλώνα».
«Τί ἔν' τὸ πραγματεύεσαι;» πάλιν ἐρώτησά τον.
«Μαργαριτάριν καὶ βλατίν, χρυσάφιν καὶ λιθάριν».
«Ἔχεις λιθάριν», εἶπα τον «πραγματευτὴ, νὰ ἐπάρω;»
«Ναῖσκε, αὐθέντη μου, ἔχω το καὶ δακτυλίδιν ἕναι
2325 αὐτόφυον, αὐτοκάματον, κόκκινον ὡς τὴν φλόγαν·
ἔχω καὶ δάον ἔμορφον καὶ πρέπει εἰς τὴν κερά μου,
τὸ ἀκόμη οὐκ ἐφάνηκεν ἄλλον ὡσὰν ἐτοῦτον·
καὶ ἂν ὀρίση ἄς τὸ ἰδῆ καὶ ἄς τὸ καβαλικεύσῃ».
Σύρνει τὸ δάον, βλέπω το καί, πιστευσέ με, φίλε,

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- 2330 τὸν νοῦ μου εἰς τὸ θεῶρι του ἐμυριοενέπαυσέ τον.
Ὅρέχθην το ἡ παράξενος νὰ τὸ καβαλικεύση·
f. 90^v ὄρισεν καὶ ἐκαβαλίκευσεν καὶ ἀνέβην καὶ ἐ | κατέβην
καὶ ἐπορπάτειε θαυμαστὰ ὥσπερ νὰ τρέχη ἄλλον.
Τὸ δὲ δακτυλιδόπουλον ἐκεῖνο τὸ σὲ εἶπα,
2335 εἶδα το καὶ ὄρέχθην το, τὴν χρόαν ἐθαυμάστην.
*Ὁ Λίβιστρος ὀρέκτηκεν, βάνει τὸ δακτυλίδιν·
εὐθύς νεκρὸς εὐρέθηκεν ὡσὰν ἀπεθαμένος*
Βάνω το εἰς τὸ δακτύλι μου καὶ εὐθύς ἀπενεκρώθην
καὶ ἐκ τὸ φαρί μου ἔπεσα εὐθύς ἀπεθαμένος.
- 2340 Καὶ τί ἀπὸ τότε ἐγένετον οὐκ ἐγνωρίζω, φίλε,
εἰς τὸν κακὸν πραγματευτὴν καὶ εἰς τὴν ἐξηρημένην·
τοῦτο ἡξεύρω μοναχὸν καὶ πῶς τὸ ἴπειν οὐκ οἶδα,
ὅτι μὲ ὥραν ὀλιγὴν ἀνεψηλάφησάν με,
ἠῦραν με κείμενον νεκρὸν, εἶδαν, ἐγνώρισάν με.
- 2345 Γίνεται θόρυβος πολλὸς ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μου,
πᾶς ἄνθρωπος εἰς τὴν ἐμὴν ἔδραμεν τότε θέαν,
ἔσω τοῦ κάστρου στρώνουσιν, παίρνου με, θέτουσί με,
f. 91^f κρατοῦσιν τὸ δακτύλι μου, βλέ | πουν τὸ δακτυλίδιν,
ἐβγάνουν, τάχα νὰ τὸ δοῦν, καὶ εὐθύς ἀνεψυχώθην.
- 2350 Ἔζησα, ἀνεψύχησα, τὴν κόρην ἀνεζήτησαν,
ἠρξάμην κατακόπτεσθαι, γίνεται θρήνος μέγας.
Εἶπαν με πῶς εὐρέθηκα καὶ πῶς ἀνεψυχώθην,
τὸ δακτυλίδιον ζητῶ, βάνω το εἰς τὸ μπουγγί μου
πάλιν εἰς ἀναζήτησιν ἐξέβηκα τῆς κόρης.
- 2355 Ἀκολουθοῦ με οἱ ἑκατὸν οὐς εἶχα μετὰ μένα
καὶ ἐπίασα στράταν καὶ κοπόν, τὸ ποῦ πάγω οὐ ξεύρω·
εἰς ἑκατὸν ἐκόπτετον μικρὰ μονοπατίτσα.
Ὁ Λίβιστρος ἀπέστειλεν τὴν κόρην νὰ γυρεύσουν
Καὶ τὸν καθέναν ἔστειλα εἰς ἓνα μονοπάτιν·

- 2360 δίχρονον ἐπαρέγγειλα τὸ νὰ περιπατοῦσιν
καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν πάλιν νὰ ἀποστραφοῦσιν
καὶ νὰ μὲ καρτερέσουσιν ἐκεῖ ὅπου τοὺς ἐφῆκα. |
- f. 91^v Καὶ πάντες μὲ ἐπροσκύνησαν, τὸν κόσμον νὰ ὑπαγαίνουν.
Καὶ ἀπὸ τότε, φίλε μου, ἕως καὶ ἡῦρα ἐσένα,
- 2365 νὰ μὴ ἐπιτύχω πούπετε ἄνθρωπον νὰ συντύχω
εἴμη ἐσέναν μοναχὸν διὰ νὰ σὲ πῶ τὰ πάσχω·
καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ ὅλα ἐδιηγῆθηκά τα
καὶ ὡσὰν ἐπαρηγορήθηκεν ὁ πόνος τῆς ψυχῆς μου.
Τῆς δὲ Αἰγύπτου ὁ βασιλεὺς, φίλε, ὁ Βερδερίχος,
- 2370 ἐκεῖνον τὸν ἐμήνυσαν νὰ πάρῃ τὴν Ροδάμνην,
καὶ μ' ἐντροπὴν ἐγύρισεν καὶ μοναχὸς ἐδιέβην,
ἐπεὶ τὸν ἐκατέριζα πολλὰ ἐντροπιασμένα,
᾿ς τὴν τζούστριαν ὅπου ἐποίκαμεν ὀμπρὸς <'ς> τὸν βασιλέα,
- f. 92^r λέγουν ὡσὰν ἐμίσεισεν πο | λλά ἐντροπιασμένα,
- 2375 ὄμοσεν ὄρκους δυνατοὺς τὴν κόρην νὰ τὴν κλέψῃ.
Καὶ μέσα εἰς τὴν ὁμιλίαν μας ἐφθάσαμεν τὴν χώραν,
ὔπα, ἄς ἀνασάνωμεν, τάχα νὰ κοιμηθοῦμεν
καὶ πάλιν αὔριον τὴν ὁδὸν νὰ πιάσωμεν ἐντάμα

*

καὶ πάλιν νὰ σὲ ἀφηγήσωμαι τὰ ἐπίλοιπα πικρά μου».

Tina Lendari (επιμ.), *Αφήγησις Λιβίστρου και Ροδάμνης (Livistros and Rodamne). The Vatican version. Critical edition with Introduction, Commentary and Index-Glossary* [Βυζαντινή και Νεοελληνική Βιβλιοθήκη, 10], MIET, Αθήνα 2007.